

- błędna ocena prawna środków na rzecz rozpatrywanego lotniska w zakresie, w jakim niektóre środki nie zostały zakwalifikowane jako pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a inne zostały zakwalifikowane jako pomoc państwa zgodna ze wspólnym rynkiem,
- nieuwzględnienie okoliczności, że cała wymieniona w zaskarżonej pomocy na rzecz rozpatrywanego lotniska w rezultacie została przekazana na rzecz Ryanair jako najważniejszego użytkownika tego lotniska.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2015 r. – BelTechExport/Rada

(Sprawa T-765/15)

(2016/C 068/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BelTechExport ZAO (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: adwokaci J. Jerņeva i E. Koškins)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2015/1948 z dnia 29 października 2015 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 284, s. 62), w zakresie, w jakim rozszerzono w nim na stronę skarżącą stosowanie środków ograniczających, nawet jeśli stosowanie tych środków jest tymczasowo zawieszono,
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/1957 z dnia 29 października 2015 r. zmieniającej decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. L 284, s. 149), w zakresie, w jakim rozszerzono w niej na stronę skarżącą stosowanie środków ograniczających, nawet jeśli stosowanie tych środków jest tymczasowo zawieszono, oraz
- nakazanie Radzie pokrycie kosztów postępowania poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca twierdzi, że w zaskarżonych aktach nie dostarczono odpowiedniego uzasadnienia trwałego umieszczenia jej nazwy w odnośnych załącznikach oraz że Rada naruszyła postanowienia art. 296 akapit drugi TFUE, który nakłada na Radę obowiązek uzasadnienia przyjmowanych przez nią aktów.
2. Zarzut drugi, w którym strona skarżąca podnosi, że zaskarżone akty naruszają prawo do obrony i prawo do rzetelnego procesu, zagwarantowanych w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) oraz art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), ponieważ zostały przyjęte bez umożliwienia stronie skarżącej skutecznego skorzystania z jej prawa do obrony, a w szczególności prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do skorzystania z procedury pozwalającej jej na skuteczne żądanie usunięcia jej nazwy z wykazu osób i podmiotów, do których mają zastosowanie środki ograniczające.
3. Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca twierdzi, że zaskarżone akty są obarczone oczywistymi błędami w ocenie, ponieważ oparte są na nieprawidłowym założeniu, że strona skarżąca, jako znaczące przedsiębiorstwo białoruskiego sektora produkcji i eksportu broni odnosi korzyści z reżimu Łukaszenki.
4. Czwarty zarzut, w którym strona skarżąca twierdzi, że zaskarżone akty naruszają podstawowe prawo własności, zagwarantowane w art. 17 karty i w art. 1 protokołu 1 do EKPC, oraz że to naruszenie nie jest oparte na przekonujących dowodach, jest nieuzasadnione i nieproporcjonalne.